

SLAPEN? NEENEE, ZAPPEN!

Eén van de beste slechte uitvindingen vind ik toch wel de afstandsbediening van onze TV. Zeer gemakkelijk, want van uit uw luie zetel kan u kiezen uit de honderd en meer posten zonder uw gat op te lichten.

Maar ook *slecht* want op die manier is het ook een ongelooflijke 'slaappikker'. En ik kan er van meespreken.

Stel U voor; ge zit uitgezakt in uw zetel, uw pint is leeg en de chips zijn op, uw madam zit te surfen op haar iPad want de film boeit haar niet, het verhaal in de 'avibomail' wel, hoho. Plots verschijnt 'Einde' op het scherm.

Ze heeft het niet gezien en u grabbelt naar de afstandsbediening en begint te zappen en zappen. Het was 22.00 u maar na vijftig drukken op 'up' en 'down' is het 23.00 u. En de paniek slaat toe te huize U want tegen dat ge recht geraakt, alle leeggoed weg is, de grendels toegeschoven zijn is het 23.30 u. Reken daar nog bij de nachtcrème smeren, bij uw madam hé... dan is het middernacht en gaat de straatverlichting uit. Vier uren slaap kwijt want de uren vóór middernacht tellen dubbel! Ja, die 'u' ben ook 'ik'.

Iedere morgen zeg ik tegen mijn echtgenote: *“Vrouwe, vanavond liggen we om tien uur in ons bed, zeker weten.”* Haar antwoord is altijd: *“Es da bakske kapot of moek het wegsteken? ‘t Zal u rap verleid zijn als ge vijftig keer uit de zetel moet.”* En ja, heeft ze gelijk of heeft ze gelijk?

Bijna alles wat gevoed wordt door de kerncentrales of een batterijtje, heeft een afstandsbediening. Drukje op de juiste knop en het spel is vertrokken. Op de verkeerde knop, miserie!

Als ik dan om 24.00 u in het uitstekend deel van mijn woning sta - ‘erker’ in de kruiswoordraadsels - door het raam kijk naar de gedoofde straatverlichting zie ik toch vele lichtjes branden en denk: *“De die zullen morgen op hun werk ook kleine oogjes hebben”*, dan moet ik mijn mening herzien want het is de *‘inbrekersafschrikverlichting’* die de brave burger op eigen kosten laat branden!

Kosten op het sterfhuis want de dieven werken niet meer bij nacht.

Te donker in de straten die ze niet kennen, ze doen het nu overdag! En als ze wat geluk hebben, worden ze nog met een camionette naar hun hotel gebracht voor overnachting met ontbijt.

Onlangs zei er enen bij het verlaten van het kantoor tegen de agent dat ze hem ‘s anderendaags niet moesten komen halen want dat hij een dag verlof nam. Ja man!

Om het af te leren nog wat goede raad: moest ge er één betrappen tijdens zijn shift, doe hem geen pijn want hij wordt gegarandeerd in het ziekenhuis op een éénpersoonskamer gelegd met tolk en privébewaking. Allemaal op uw kosten!

Allee, wie nu nog niet bang is, moet vanavond maar eens op nummer 6 of 2 drukken van zijn bakske... horrorfilm of villa politica...

Ik vraag mij soms af: wat deden de mensen zeventig jaar geleden op de avonden zonder tv? Wel... het is van horen zeggen en foto's te zien op fb want ik lag al in mijn bed met een verse doek aan en in een zak. In de zak gezet dus op zeer jonge leeftijd. In de zomer na de pap met boterhammen, smout en een stuk kaas van den bol namen ze hun stoel en gingen aan de voordeur zitten in de laatste stralen van de ondergaande zon. Moeder met haar brei- of haakwerk, pa met zijn zak tabak en blaadjes en snel tien sigaretjes draaien voor op het werk 's anderendaags. Lang waren ze niet alleen want bijna overal gebeurde hetzelfde en snel gingen ze samen zitten. De dames roddelden en de mannen stoeften over hun duiven en vinken of speelden een spelleke 'schietstuveren'. Als het schemerde ging iedereen binnen en kroop in zijn twijfelaar. Hoe mooi was dat!

In de wintermaanden was de stoof hun beste vriend. Er werd gekaart, gelezen, verteld of naar de radio geluisterd. Als de laatste kolen het ook lieten afweten werd de steen van de stoof genomen, het peerke gedoofd en het bed in met de voetjes tegen de baksteen in de zak. 's Morgens stonden de ijsbloemen op de ramen, moest de eerste de stoof aansteken, maar niemand kloeg. Stoven met afstandsbediening bestonden nog niet. Maar zo was het en hopelijk komt dit niet terug want op de vinkeniers na overleeft de helft het niet meer.

In een rustig dorpke in de Vlaamse Ardennen begin de jaren vijftig wordt bijna iedere nacht iets gestolen bij een brave burger. Van inbreken is geen sprake want de meesten gaan slapen met open deuren: er is niets te stelen, de portemonnee gaat mee in bed en juwelen zijn er niet. De buit is meestal een kookpot, beeldje of andere kleinigheid maar de mensen worden het beu en gaan grendels op de deuren zetten.

De champetter is bang in het donker en durft 's nachts niet op pad. Plots zijn de vinkeniers de volgende slachtoffers nu de deuren allemaal vergrendeld zijn. De eerste weken nemen ze hun beste vinken binnen bij nacht maar dit wordt omslachtig. Nu worden ook kiekens en konijnen gestolen en dat meenemen in huis is een brug te ver.

De burgemeester onderneemt niets want hij hoopt dat de dief met zijn madam gaat lopen zodat hij zijn gang kan gaan.

De pastoor stuurt zijn inslapende meid regelmatig naar de kerk om de kaarsen te tellen en eist vanop de preekstoel dat de dief zich aangeeft, mijn gedacht! Niemand heeft enig idee wie de rover is maar van één zaak zijn ze zeker: hij moet goed de situatie kennen van de dorpelingen, dus één van hen! De goede sfeer in het dorp is weg want iedereen verdenkt iedereen en confrontaties blijven niet uit. Er moet iets gebeuren! En waar moet ge dan zijn? Juist, bij de vinkeniers in hun lokaal! Deze steken de koppen samen, en nog eens, en nog eens en de minst zatte zegt: "Ikke, ikke weet hoe we hem kunnen ontnuchteren, neenee ontmaskeren, goed, snel en goedkoop. Voor n'een tournee zeg ik het!" Na de bel legt hij zijn plan op tafel. En, na twee diefstallen hebben ze hem te pakken. Met bewijzen en al. Het is... *de facteur*! En hij bekend en verklapt ook de naam van de heler in Oudenaarde.

In het verslag van de champetter staat, ik citeer: "*Doordat de vinkeniers op het plan waren gekomen van alle vijftig 's avonds voor het donker rond hun huis alles te rakelen, waren er sporen te zien na een inbraak zonder braak, allee ge weet wat ik bedoel. In het raaksel bij Jeromme Bolle, die goed kan raaklen want hij raakt op het kerkhof, stonden sporen van twee dikke vélobanden, een vélopikkel en schoenen, geen kloefen of bottienen.*

De dikke vélobanden en de pikkel zijn van een vélo van de Staat gelijk de mijnen, alsook schoenafdrukken, zijnde schoenen die een werkmens alleen op zondag aandoet, dus van de facteur! Hij was de enige die overal binnen ging en de

cafébaas zei ook dat hij de laatste tijd veel geld verdronk, meer dan ik. Alwies, de facteur, stuurde de buit na iedere nachtelijke karwei naar het station Oudenaarde in de lege postzakken die dus niet leeg waren en afgehaald werden door zijn maat van den ijzeren weg, die verkocht en deelde het geld. Beiden hebben bekend en zitten in de doos.

De vinken stonden nog op zijn zolder , de konijnen en kiekens zijn op gegeten...

Dus wat hebben we geleerd vandaag?

- 1- dat lege zakken niet altijd leeg zijn, leegzakken wel
- 2- dat we ons lampke tegen dieven kunnen doven en ook sparen gelijk de gemeente
- 3- een grendelke en een goede raak wonderen kunnen doen
- 4- in tijds nieuwe batterijtjes in uw bakske steken, hoho .

Lucien van Gent